

skala end i Loven af 11. April 1916. Medens efter denne Politimestre er delt i 2 Lønningsklasser, begge lavere end de to Lønningsklasser for Underretsdommere, foreslaas Politimestrene nu inddelt i 3 Lønningsgrader, den første med samme Løn som Dommere af 1. Grad, gældende for Politimestrene i syv af de største og betydeligste Kredse, nemlig Frederiksberg, Københavns Amts nordre Birk, Odense, Horsens, Aarhus, Randers og Aalborg, den anden Grad omfattende Resten af de nuværende Politimestre af 1. Lønningsklasse, med samme Løn som Dommere af 2. Grad, og den 3. Grad omfattende de nuværende Politimestre af 2. Lønningsklasse med noget lavere Løn end Dommere af 2. Grad. Politinspektørerne ved Statspolitiet og Politiaffessorerne i København foreslaas ligeledes delt i 2 Grader.

Dette Forslag er begrundet i det uheldige i, at Politimestre skal søge over i Dommerstillinger af Hensyn til den højere Løn, som samtlige Underretsdommere nu har. Dette vil bevirke en Mangel paa Stabilitet i Politiets Ledelse, som vil være til stor Skade for Befolkningen. Med den Vigtighed, som er forbunden med Politimesterstillingen under den nye Retspleje, vil det ogsaa være af den største Betydning, at Staten sikrer sig de bedst mulige Kræfter til disse Stillinger. Politimestrene vil navnlig komme til at træde i direkte Forhold til Befolkningen og maa hurtigt træffe Afgørelser, der ofte kan gribe dybt ind i den enkeltes Forhold. Hvad navnlig angaar Politimestrene for de syv ovennævnte større Politikredse, vil det findes vel begrundet, at disse af Hensyn til deres Stillings Betydning og det dermed forbundne større Arbejde lønnes noget højere end de øvrige.

De samme Betragtninger ligger til Grund for Forslagets Deling af Statspolitiets Inspektører, idet de to Inspektører, der skal fungere som Souschefer for Statspolitichefen, samt Chefen for Københavns Opdagelsespoliti maa have en noget højere Løn end de øvrige 3 Inspektører.

Med Hensyn til de anvendte Stillingsbetegnelser skal bemærkes, at Kommissionen har benyttet de samme Navne, som findes i Lønningsloven af 1916; for saa vidt disse er blevet ændrede ved den i indeværende Rigsdagssamling vedtagne Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v., er dog de af Rigsdagen i Aar vedtagne Navne (Rigsadvokat, Statsadvokat, Præsident for Højesteret osv.) benyttede. Endvidere er i Overensstemmelse med Administrationens Ønske Politifuldmægtig benævnt Politiaffessor, fordi dette Navn bedre svarede til Stillings Karakter.

For Fuldmægtig ved de kollegiale Retter, Sekretærer, Kontorbude, Kontorassistenter og Kontorister er foreslaaet de samme Lønninger som for tilsvarende Stillinger i Centraladministrationen og andetsteds.

11. til 14. Lønningsklasse omfatter Statspolitiets Personale. Kommissionens Forslag med Hensyn til disse Tjenestemænd bygger paa den Ordning, som er foreslaaet af den under 23. Oktober 1916 nedsatte Politikommission, og som Justitsministeriet har sluttet sig til gennem det Lovforslag, som er fremsat i Folketinget den 11. April d. A.

For Betjente er foreslaaet den samme Løn som for Tjenestemænd i Etablernes 14. Lønningsklasse (Personer med haandværksmæssig Uddannelse m. fl.). For Overbetjente, Vagtmestre og Overvagtimestre er foreslaaet Lønninger, som placerer disse Stillinger indbyrdes i ret nær Overensstemmelse med det af Politikommissionen foreslaaede.

De Tavler, som ledsager Lønningsloven af 1916, er optrykt i nærværende Forslag (§ 435) med de Rettelser, som følger af den foran omtalte Deling af Politimestrene i 3 Lønningsklasser i Stedet for 2, og de Ændringer, som er vedtagne i indeværende Rigsdagssamling.

Fra Lønningsloven af 1916 er optaget en Række almindelige Bestemmelser (§§ 437—442), saa at nævnte Lov helt kan ophæves.